

NUOTIN VIERESTÄ PYYNIKILLÄ

Kotimainen komediauutuus 60 vuotta täyttävän katsomon kyydissä.

Insinööri Arton selvät sävelet - tai sitten ei.

Tänä kesänä Pyynikin kesäteatterissa ovat ihmissuhteet solmussa ja rakkau-
den sävel hukassa. Ensi-iltansa saa koti-
mainen kantaesitys Nuotin vierestä. Sa-
malla Pyynikin kesäteatterin maailman-
kuulu pyörivä katsomo täyttää 60 vuot-
ta.

Teksti: Pilvi Meriläinen
Kuvat: Pyynikin kesäteatteri

Insinööri Arto Mulkonsaarella (Juha-Matti Koskela) on
elämässä selvät sävelet määrätietoisen vaimonsa Marju-
kan (Irina Vartia) viisivuotissuunnitelman toteuttajana,
kunnes Leena-äiti (Tiina Weckström) ja kohtalo karaoke-
kilpailun muodossa puuttuvat peliin.

Oikealla Kaisa Hela ja Juha-Matti Koskela.
Alla Juha-Matti Koskela ja Irina Vartia.

Kaisa Hela

Tiina Weckström

Juha-Matti Koskela

Irina Vartia

Juha-Matti Koskela ja Tiina Weckström.

Uuden komedian musiikkinumeroissa näyttelijät irrottelevat hittikappaleiden tahdissa, ja lavalla ovat myös tamperelaisen kamarikuoro Näsin laulajat.

Näytelmä perustuu samannimiseen kotimaiseen elokuvaan (2016, ohjaus Lauri Nurkse). Näytelmän on ohjannut Ola Tuominen, joka on Pyynikin kesäteatterissa ensimmäistä kertaa ohjaajana. Aiemmin hänet on nähty Pyynikillä näyttelijänä. Käsikirjoituksesta vastaa Johanna Hartikainen, joka on toiminut käsikirjoittajana muun muassa tv-sarjoissa Kotikatu, Mustat lesket, Aallonmurtaja (2. kausi), Ex-onnelliset (3-4 kaudet) sekä elokuvassa Nuotin vierestä (Suomi, 2016).

Rooleissa myös Kaisa Hela, Anna Ackerman, Juha Antikainen, Karoliina Blackburn, Hanna Gibson, Marko Keskitalo, Samuli Muje, Seppo Paajanen, Jarmo Perälä, Leena Rousti ja Arttu Soilumo.

”Hauska jossa on myös vakava vire”

-Tässä näytelmässä on lahjakas porukka. Olen hyvilläni ja innoissani, ohjaaja Ola Tuominen kertoo.

Kun Pyynikin kesäteatterin toiminnanjohtaja Hanna Suurhasko pyysi Ola Tuomista ohjaamaan Nuotin vierestä-näytelmän, Tuominen otti työn vastaan mielellään.

-Pyynikillä nähdään hauska näytelmä, jossa on myös vakava vire. Se alkaa päähenkilö Arton isän hautajaisista. Arton äidin Leenan onnellisen avioliiton ”toinen puolisko” on kuollut. Tehdään surutyötä, jota Arto omalla tavallaan pakenee ja on aika lukossa. Hänen elämänsä on solmussa: työ jossa ei viihdy ja avioliitto joka tuntuu tukahdutta-

valta ja suunnitelmalliselta. Artolla on huoli äidin hyvinvoinnista.

Siitä käynnistyy ”hullunmylly”, jossa muun muassa kohdataan monia asioita, törmätään uusiin tilanteisiin ja tavataan uusia ihmisiä.

-Pidin näytelmän käsikirjoituksesta, koska siinä ei mennä kliseiden ja stereotyyppien mukaan. Siinä on monenlaisia persoonia, ja heti hautajaisissa tulee esiin kuinka laaja tuttavapiiri Arton vanhemmilla on ollut. He ovat suvaitsevaisia ja heidän ympärillään on aina ollut kaikenlaisia ihmisiä antoisine keskusteluineen. Pojalle, Artolle, pitäisi saada elämänilo takaisin.

Näyttelijät ovat olleet täynnä energiaa. Ja Tuomisen mukaan myös hyvällä tavalla ”itseohjautuvia.”

-He ovat tarjonneet erilaisia näkökulmia ja vaihtoehtoja. Silloin on äärimmäisen rikasta tehdä töitä.

-On pitänyt kiinnittää huomiota esimerkiksi siihen, että käsikirjoituksessa oleva tulee konkreettiseksi ja mielenkiinto ja jännite pysyvät yllä. Mutta sellaista se tässä työssä aina on. Tuottaa suurta iloa kun löydämme uusia väyliä käsitellä tapahtumia ja tuoda ne esiin. Se on mielestäni ohjaajan ja näyttelijöiden, koko työryhmän vuoropuhelua, avun ja tuen antamista.

-Haluaamme palvella yleisöä, kuten aina joka työssä. Kohtaamme kaikki. Se on tärkeää ja antoisaa.

60-vuotta täyttävä Pyynikin pyörivä katsomo tuo Ola Tuomisen mieleen monia muistoja.

-Olen melkein vuoden vanhempi kuin katsomo. Muistan kun lapsena kävin täällä katsomassa Tuntemattoman sotilaan (ohjaus Edvin Laine). Se oli hurja kokemus ja teki minuun suuren vaikutuksen.

-On hienoa olla Pyynikillä nyt, vuonna 2019.

”Leena on kiinnostava yhdistelmä”

-Leena Mulkonsaari on hyvin mielenkiintoinen. Yhtäältä kovan tason juristi, hyvissä varoissa, ja toisaalta ”vapaa sielu” joka yhdistyy karaoken maailmaan ja ihmisiin, Tiina Weckström kuvailee roolihahmoaan.

-Hän ei ole mikään kapea ihminen. Hän on moniulotteinen, kuten muutkin tässä näytelmässä. Leenaa on hyvä ja vapauttava näytellä. Sopivasti haasteellistakin, sillä hän rönsyilee niin moneen suuntaan.

-Laitamme helposti ihmiset ahtaaseen lokeroon, ajatellaan että pitää olla tietynlainen ja pysyä siinä. Mutta ei hän se elämässä niin ole.

Leenassa on myös tietty ”punainen lanka”, jota Weckström ei halua paljastaa. Se selviää katsomalla näytelmää.

-Hän tarkastelee herkästi asioita ja erityisesti poikansa Arton tulevaisuutta, että tämä pärjää elämässään, ja ettei päädy ilottomaan elämään. Leena-äiti laatii oman suunnitelmansa.

Arto on ahdistunut ja kiusattu, vakava mies. Pitääkseen itsensä ja elämänsä kasassa hän yrittää estää äitiään pitämästä liian haustaa ja nolaamasta läheisiään. Komedialle epäonnistumisista ja niistä selviytymisistä.

Onko Artolla mahdollisuutta vaikuttaa itse tapahtumiin, kun kaksi sisukasta naista päättää hänen tulevaisuudestaan?

-Toivon, että Nuotin vierestä-näytelmä välittää katsojille muun muassa hetkeen tarttumisen viestin. Että voi olla vaikka mitä - ei ahtaassa lokerossa - ja toteuttaa monia tavoitteitaan. Ja että tekisi omia päätöksiä eikä antaisi muiden johdatella itseään.

Tiina Weckström palaa Pyynikin kesäteatteriin kymmenen vuoden tauon jälkeen. Hän on muistellut aikaisempia töitään Pyynikillä ja on aina pitänyt ainutlaatuisesta miljööstä ja työryhmistä.

-Nyt olen neljättä kertaa Pyynikillä. Niiden välillä on vierähtänyt aika paljon aikaa. Olin täällä ensimmäisen kerran näytelmässä Ihmisiä suviyössä (1978, ohjaus Rauli Lehtonen), olin silloin teatterikoulussa. Sitten olin Kesäillan valssissa (1992, ohjaus Jarno Hiilloskorpi). Viimeksi olin

Ohjaaja Ola Tuominen, kuva: Joonas Järventie.

kymmenen vuotta sitten näytelmässä Iso-Heikkilän isäntä ja hänen renkinsä Kalle (2009, ohjaus Tuija Töyräs).

Pyynikin kesäteatteri: Nuotin vierestä-komedia

Ensi-ilta: 14.6.2019

Esitykset: 11.6.-10.8.2019

www.pyynikinkesateatteri.fi

Arkkitehti Reijo Ojasen suunnittelema Euroopan ensimmäinen konevoimin pyörivä katsomo otettiin käyttöön Aleksis Kiven Nummisuutarit-ensi-illassa Pyynikillä 16.6.1959 (ohjaus Vilho Siivola). Katoksen katsomo sai 2005. Paikkoja on 836.

Pyynikin kesäteatteri 2007, kuva Petri Merta.

